

10.6.2013

B7-0282/2013

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

внесено съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно преговорите за споразумение за сътрудничество за партньорство и развитие между ЕС и Афганистан
(2013/2665(RSP))

**Пино Арлаки, Тейс Берман, Ана Гомеш, Мария Мунис Де Уркиса,
Раймон Обиолс**
от името на групата S&D

Резолюция на Европейския парламент относно преговорите за споразумение за сътрудничество за партньорство и развитие между ЕС и Афганистан (2013/2665(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предходни доклади и резолюции относно Афганистан, и в частност своята резолюция от 16 декември 2010 г. относно нова стратегия за Афганистан¹, своята резолюция от 15 декември 2011 г. относно бюджетния контрол върху финансовата помощ на ЕС за Афганистан² и своята резолюция от 15 декември 2011 г. относно положението на жените в Афганистан и Пакистан³,
  - като взе предвид изявлението от м. май 2012 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Катрин Аштън,
  - като взе предвид резолюциите на Съвета за сигурност на ООН относно Афганистан, включително Резолюция 2096 от март 2013 г.,
  - като взе предвид заключенията от международните конференции за Афганистан от 2011 и 2012 г., включително проведените в Бон през декември 2011 г., в Чикаго през май 2012 г., в Кабул през юни 2012 г. и в Токио през юли 2012 г.,
  - като взе предвид изявлението, направено на 19 ноември 2012 г. от делегацията на ЕС в Афганистан при съгласуване с ръководителите на мисии на ЕС в Афганистан, във връзка с екзекуциите на лица, осъдени на смърт,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че ЕС подкрепя възстановяването и развитието на Афганистан от 2002 г. насам и остава ангажиран с мирния преход в страната, с нейното приобщаващо и устойчиво развитие, както и със стабилността и сигурността в целия регион;
- Б. като има предвид, че предоставената от ЕС помощ между 2011 и 2013 г. беше съсредоточена върху ключови сектори на управлението (включително полицията), земеделието, развитието на селските райони, здравеопазването и социалната закрила;
- В. като има предвид, че ЕС е на път да приключи преговорите по споразумение за сътрудничество за партньорство и развитие, което ще постави сътрудничеството между ЕС и Афганистан на ново, всеобхватно равнище;

---

¹ ОВ С 169 Е, 15.6.2012 г., стр. 108.

² Приети текстове, P7_TA(2011)0578.

³ Приети текстове, P7_TA(2011)0591.

- Г. като има предвид, че Европейският парламент поиска представянето на петгодишен план за действие за премахване на отглеждането на опиум чрез алтернативно развитие в Афганистан в тясно сътрудничество с Руската федерация;
- Д. като има предвид, че резолюцията на Парламента от декември 2011 г. относно бюджетния контрол върху финансовата помощ на ЕС за Афганистан отново заявява подкрепата му за прилагането на петгодишен план;
- Е. като има предвид, че според доклада на Службата на ООН по наркотиците и престъпността броят на пристрастените към наркотици афганистански граждани продължава да се увеличава, със значително социално въздействие върху населението;
- Ж. като има предвид, че въпреки активната роля, която играе ЕС в подкрепа на мерки за борба с наркотиците, в твърде редки случаи се отбелязват значителни резултати;
- З. като има предвид, че липсата на координация между донорите за Афганистан и афганистанското правителство подкопава ефективността на отпусканата от ЕС помощ за Афганистан;
- И. като има предвид, че ЕС обучава полицейски сили в рамките на мисията на EUPOL от 2007 г. насам и укрепва изграждането на капацитет в Афганистан;
- Й. като има предвид, че след Договора от Лисабон Европейският парламент играе ключова роля за даване на изискваното одобрение за нови споразумения за сътрудничество;
1. отново потвърждава трайната си подкрепа за изграждането на афганистанска държава с по-силни демократични институции, която да бъде в състояние да гарантира зачитането на принципа на правовата държава и правата на човека, както и силни демократични институции, национален суверенитет, държавно единство, териториална цялост и благоденствие за народа на Афганистан; отново потвърждава, че мирното бъдеще на Афганистан зависи от изграждането на стабилна, сигурна и икономически устойчива държава;
  2. приветства положените усилия и постигнатия напредък през последното десетилетие; при все това отново изразява загриженост във връзка с положението по отношение на сигурността и продължаващото насилие в Афганистан, което създава заплахи за местното население, в т.ч. жените, децата, националните сили за сигурност и международния военен и граждански персонал;
  3. очаква правителството на Афганистан да има готовност да поеме пълна отговорност след оттеглянето на международните сили; призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си за подпомагане на изграждането на капацитет в Афганистан от страна на правителството и неговите национални сили за сигурност, с оглед създаването на стабилност и сигурност като съществена основа за развитие, като не се допуска създаването на вакуум, след като страната поеме пълна отговорност за собствената си сигурност след 2014 г.;
  4. отново заявява, че резолюцията му относно нова стратегия за Афганистан очерта

една невоенна стратегия и се съсредоточи върху четири основни области: международна помощ и координация, мирният процес, обучението на полицията и премахването на отглеждането на опиум чрез алтернативно развитие; изразява дълбоко съжаление, че тази резолюция не доведе до значителни промени в подхода на ЕСВД;

5. изразява своята подкрепа за преговорите за споразумение за сътрудничество за партньорство и развитие и подчертава, че това споразумение следва да доведе до по-стратегически подход и да подпомогне афганистанските държавни органи по време на оттеглянето на международните сили, както и след това;
6. подчертава необходимостта от това новото споразумение да включва всеобхватен подход за третиране на предизвикателствата пред развитието в Афганистан, както и на въпросите на сигурността, икономическото развитие и доброто управление;
7. изразява съжаление по повод на факта, че въпреки задължението на ЕСВД да информира Парламента за всички етапи от преговорите, Парламентът не е надлежно информиран; припомня своите нови прерогативи относно външните работи, както е предвидено в Договора от Лисабон, и изисква пълно сътрудничество от страна на ЕСВД и на Съвета относно въпрос от такова голямо значение;
8. призовава правителството на Афганистан да се присъедини към мораториума относно премахването на смъртното наказание;
9. подчертава необходимостта да се подкрепи развитието на инфраструктурата в редица сектори, включително училища и болници; призовава ЕС да увеличи усилията си, особено по отношение на достъпа до образование и здравеопазване, включително що се отнася до правата, свързани с репродуктивното здраве;
10. отбелязва, че въпреки известен напредък в областта на равенството между половете и основните права през последното десетилетие, жените в Афганистан все още са най-уязвимата част от обществото и продължават да бъдат подлагани на заплахи, сплашване и насилие и да страдат от дискриминационни закони; подчертава необходимостта – както от правна, така и от практическа гледна точка – от пълно интегриране на жените в обществото, осигуряване на пълноценното им участие, както и от постигане на реална еманципация на жените;
11. припомня, че повече от 90% от хероина в Европа идва от Афганистан и че цената за общественото здраве в европейските страни възлиза на милиарди долари; отбелязва, обаче, че производството на опиум е основен социален и икономически проблем, както и проблем, свързан със сигурността; изразява съжаление по повод на факта, че производството на опиум през 2011 г. нарасна с 61% в сравнение с 2010 г., като представлява 9 % от БВП на Афганистан за годината;
12. обръща внимание на заключенията от неотдавнашния доклад на Службата на ООН по наркотиците и престъпността, съгласно който талибаните получават само 4% от годишните приходи от търговията с наркотици, местните земеделски стопани – 21%, а 75% отиват при служителите на правителството, полицията, местните и регионалните посредници и трафикантите;

13. отбелязва, че между 2009 г. и 2011 г. САЩ и международната общност отделят 1,1 млрд. щатски долари за мерки за борба с наркотиците, без да се постигне значително въздействие върху производството и трафика;
14. изразява съжаление по повод на факта, че инициативата на ЕС за борба срещу наркотиците не е постигнала задоволителни резултати досега; припомня, че производството и трафикът на наркотици допринасят за възникването на „бунтовническите“ групи и подклаждат корупция на различни равнища;
15. припомня, че Парламентът многократно посочи конкретен път за разрешаване на проблема, като призова за създаването на петгодишен план за премахване на опиума със специални срокове и критерии, които да се изпълнят чрез специална служба със собствен бюджет и персонал и въз основа на сътрудничество между ЕС, САЩ и Руската федерация, като последната е основната жертва на афганистанския хероин и най-големият пазар на опиум в света;
16. припомня целта на петгодишния план за премахване на опиума, а именно постепенното прекратяване на отглеждането на мак за опиум в Афганистан чрез създаване на жизнеспособни типове алтернативен поминък и забрана на всички практики за унищожаване на растенията, потенциално включващи използването на средства, които не са ръчни, нито механични; призовава за включването на тази мярка в споразумението за партньорство и сътрудничество;
17. припомня ангажиментите, поети от правителството на Афганистан на конференциите в Кабул и Токио за укрепване и подобряване на изборния процес в Афганистан, включително чрез дългосрочна избирателна реформа, за да се гарантира, че бъдещите избори отговарят на международните стандарти; приветства обявяването на датата за изборите за президент и за провинциални съвети, както и подготовката на Афганистан за тези избори; подчертава необходимостта от мобилизиране на участие посредством регистриране на населението в националните регистри, както и посредством гарантиране на сигурността, особено в южните и източните провинции;
18. припомня, че между 2002 г. и края на 2011 г. ЕС отдели общо около 2,5 милиарда евро в помощ на Афганистан, включително 493 милиона евро под формата на хуманитарна помощ; изразява съжаление, че въпреки огромното вливане на чуждестранна помощ въздействието е ограничено;
19. посочва, че противно на широко разпространеното схващане, че корупцията в афганистанското правителство е виновна за липсата на предоставяне на основни услуги за афганистанските граждани, голямата част от ресурсите за социално и икономическо развитие се отпускат чрез международни организации, банки за регионално развитие, НПО, международни изпълнители и т.н., а не чрез централното правителство;
20. изразява възмущение от липсата на координация сред международните донори и на подробни оценки на въздействието на международната военна и гражданска намеса, от липсата на прозрачност и ограничените механизми за отчетност на донорите;

21. изразява съжаление относно факта, че значителна част от европейските и други международни парични средства за помощ се губят по разпределителната верига, и обръща внимание върху четирите основни начина, по които се случва това: разхищение, прекалено високи разходи за посредничество и за сигурност, свръхфактуриране и корупция;
22. отново заявява, че е от основно значение да се координира помощта на ЕС въз основа на общ подход заедно с международните участници в рамките на една обща стратегия; приветства стратегическия консенсус между правителството на Афганистан и международната общност относно обновено и трайно партньорство за следващото десетилетие, както се посочва в заключенията на конференцията, състояла се в Токио, относно Афганистан и рамката от Токио за взаимна отчетност;
23. призовава Комисията да гарантира прозрачността и отчетността на финансовата подкрепа, предоставена на афганистанското правителство, на международните организации и местните неправителствени организации, за да се осигури последователността на помощите и успехът на процеса на възстановяване и развитие на Афганистан;
24. подчертава необходимостта от регионално сътрудничество, което има за цел Афганистан да бъде разглеждан в контекста на една по-широка стратегия за повишаване на стабилността и сигурността в целия регион; подчертава необходимостта от засилено сътрудничество с Русия, Пакистан, Централна Азия, Индия и Иран като част от регионална рамка, за да се отговори на предизвикателствата, поставени от проблемите на сигурността, трансграничния трафик на хора и стоки, както и от борбата срещу незаконното производство и трафик на наркотици;
25. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки, правителството и парламента на Афганистан, Съвета на Европа, както и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа.